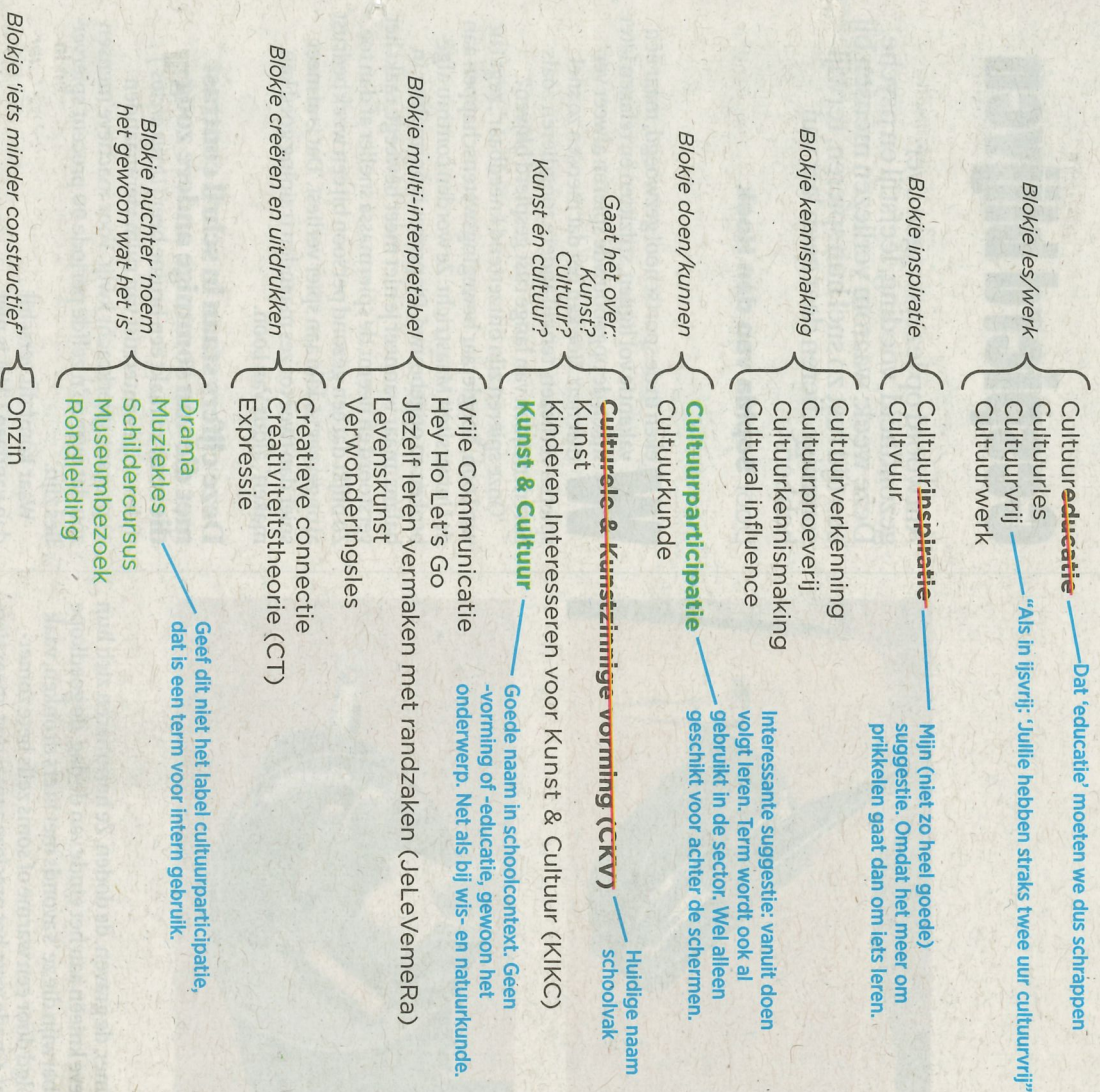

HOE MOEILIK KAN HET ZIJN

We gaan iets leukers doen, doe mee

Denkfouten in het hedendags ontwerp gefileerd door innovatie-expert (en cabaretier) Jasper van Kuijk. Deze week: **cultuurparticipatie**.

Worige week vroeg ik lezers mee te denken over een alternatief voor de term 'cultuur-educatie', omdat daaruit niet spreekt dat het gaat om kennismaken met dingen die intrinsiek boeiend, leuk of inspirerend zouden moeten zijn. Er kwam een groot aantal constructieve bijdragen binnen en één iets minder constructieve: 'Noem het onzin, want een vloer insmeren met pindakaas dat kan ik zelf ook.' Waarvan akte.

Zoals eigenlijk altijd bij ontwerpen, riepen de ideeën nieuwe vragen en eisen op. En ze hielden om duidelijker te maken wat het probeem nu eigenlijk is. Dus in dat opzicht is elke inzending, ook als ze misschien niet helemaal raak is, een bijdrage. Is iedereen toch een beetje een winnaar. Jongs toch, wie had dat nou gedacht. *I'm going all out Henny Huisman Kinderplaybackshow on you.*

Jasper van Kuijk op Twitter: @jaspervankuijk

Een eerste vraag was: waarmee worden jongeren in contact gebracht? Kunst, cultuur, kunst én cultuur, of misschien nog breder, zoals inzenders die dachten aan levenskunst of vrije communicatie. Achter deze termen zitten mooie gedachten, maar ik denk dat het goed is als ook zonder toelichting duidelijk is waar het over gaat. Kijk, daar hebben we al een eis te pakken. Andere inzendingen legden de nadruk op het ontdekken: cultuurverkenning, -proeverij en -ontdekking. Allemaal beter dan waarmee ik kwam (cultuurinspiratie, brrrrr), maar ik kan me voorstellen dat ik als tiener enigszins achterdochtig zou worden van zoveel positiviteit. 'Wát proberen jullie mij nu te verkopen?'

Drie lezers kwamen onafhankelijk van elkaar met het voorstel het woord 'educatie' of 'vorming' überhaupt te laten vervallen en zo'n vak simpelweg 'Kunst & Cultuur' te noemen: 'We hebben toch ook geen wiskunde-educatie of geschiedenisinspiratie?'

Ik vind het wel wat. Het is duidelijk waarover het gaat en juist het weglaten van aanvullende termen straalt zelfvertrouwen uit. Alleen lost dit niet het hele probleem op. Want hoewel het middelbare schoolvak CKV (Culturele en Kunstzinnige Vorming) wel deel uitmaakt van cultuur-educatie, is cultuureducatie breder dan dat vak. En in een museum of theater de afdeling Cultuureducatie voortaan de afdeling Kunst & Cultuur noemen, werkt vermoedelijk niet, want in een theater of museum is iedereen van de kunst en cultuur. Of tenminste, dat hoop je.

Maar de kern van het probleem lijkt dus te zijn, dat de vermoedelijk ooit voor intern gebruik bedoelde term 'cultuureducatie' bij jongeren terechtkomt. Boven het prikbord in het cultuurcentrum hangt zo'n bordje: 'cultuur-educatie'. Want ja, die activiteiten worden geregeld door de afdeling cultuureducatie. En door zo'n naam kan zo'n afdeling zelf ook gaan denken: yep, wil zijn van de lessen.

Daarom vind ik – voor intern (!) gebruik in de sector en in organisaties – 'cultuurparticipatie' een goede suggestie. Omdat die term al op meerdere plaatsen wordt gebruikt, maar vooral omdat dat is wat je uiteindelijk wilt. Niet opleiden, maar betrekken.